

Vážení přátelé,

asi málokterý český objekt v zahraničí vzbudil takovou polemiku, takovou diskusi odborníků i veřejnosti a současně vyvolal tolik vášní jako budova československého a později české velvyslanectví v Londýně. Už od roku 1970, kdy byl celý projekt dokončen, se o něm vedou debaty a spory, stává se předmětem oslavných článků i kritických statí, jako všechno mimořádné začíná být milován i nenáviděn zároveň. Autorům návrhu – architektům Šrámkovi, Bočanovi a Štěpánskému určitě nechyběla odvaha. Přihlásili se k tehdy avantgardnímu brutalistickému stylu. V jeho duchu poté v Londýně bořili konvence, nechali vystupovat krásu z ryzosti a neuhlazenosti materiálů a současně dokonale zvládli proporce a vytvořili pocit rovnováhy a sounáležitosti díla s okolním prostředím. Na celkovém vyznění se určitě projevila také spolupráce s britským architektem Robertem Matthew. Nepřekvapuje proto, že stavba získala v roce 1971 prestižní cenu RIBA (Royal Institute of British Architects).

Po rozdělení československé federace v roce 1993 došlo také k rozdělení celého komplexu. Slovenská strana získala samotnou budovu velvyslanectví, česká poté budovu, která měla původně obytnou funkci a sloužila pro obchodní a konzulární oddělení. Potřeba redefinovat prostor, upravit jej pro nové účely, opět probudila debaty. Zůstat, či odejít, prodat či obnovit, tak stály otázky. Pro kritiky další dobrá příležitost vyřídít si se starým soupeřem účty. Hlasy, které se hlásily k tradici české architektonické školy, nakonec zvítězily. Naštěstí. Česká vláda se rozhodla do objektu investovat, modernizovat jej a uzpůsobit potřebám české zahraniční služby 21. století. Výsledkem rekonstrukce, která trvala bez mála dva roky, je svěží omlazená tvář budovy velvyslanectví, která nechává vyniknout detailům. Udivuje čistota linií, pocit lehkosti a jasů, jakoby proudy světla nebyly do prostoru uváděny jen prostřednictvím velkých skleněných ploch, ale prostupovaly přímo betonovými stěnami. Těžká konstrukce je nadnášena unikátní nespoutanou vlnou sochaře Kolíbalu.

Z vlastní zkušenosti soudím, že místo, kde se rodí myšlenky, tvoří iniciativy a přistupuje se k jejich naplnění, do velké míry také definuje jejich výraz, zanechává v nich svoji stopu. Vůbec se proto nebojím tvrdit, že máme – li nyní obnovovanou, optimistickou, elegantní, na Londýn velmi pozitivně působící budovu velvyslanectví, pak máme velkou naději, že taková bude i česká diplomacie v britském hlavním městě. Budova velvyslanectví totiž není jenom nástrojem pro uplatňování českých zahraničně – politických zájmů, je svým způsobem také poselstvím. Poselstvím o formě a poselstvím o obsahu. Pevně věřím, že přátelství a vzájemná sympatie mezi Londýnem a ikonickou budovou českého velvyslanectví odolá i v budoucnu všem nástrahám neklidných časů, přetrvá a rozkvetne stejně jako přátelství a sympatie mezi našimi národy.

Libor Sečka
Velvyslanec České republiky ve Velké Británii
Londýn, 14. října 2017